

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (deveti senat)

z dne 28. oktobra 2021 *

„Predhodno odločanje – Direktiva 2014/65/EU – Trgi finančnih instrumentov – Delegirana uredba (EU) 2017/565 – Investicijska podjetja – Člen 56 – Presoja ustreznosti in povezane obveznosti v zvezi z vodenjem evidenc – Člen 72 – Hranjenje evidenc – Način hranjenja – Informacije v zvezi z razvrstitvijo strank v kategorije – Informacije o stroških in dajatvah, povezanih z investicijskimi storitvami“

V zadevi C-95/20,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Administrativen sad Varna (upravno sodišče v Varni, Bolgarija) z odločbo z dne 11. februarja 2020, ki je na Sodišče prispela 25. februarja 2020, v postopku

„Varchev Finans“ EOOD

proti

Komisija za finansov nadzor,

ob udeležbi

Okrazhna prokuratura – Varna,

SODIŠČE (deveti senat),

v sestavi K. Jürimäe, predsednica tretjega senata v funkciji predsednice devetega senata, S. Rodin (poročevalec) in N. Piçarra, sodnika,

generalni pravobranilec: J. Richard de la Tour,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za „Varchev Finans“ EOOD M. Valchanova, advokat,
- za Komisija za finansov nadzor B. Gercheva, L. Valchovska in M. Vasileva, agentke,

* Jezik postopka: bolgarščina.

- za nemško vlado J. Möller in R. Kanitz, agenta,
- za Evropsko komisijo sprva Y. Marinova, J. Rius in T. Scharf, nato Y. Marinova in T. Scharf, agenti,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 56(2) in člena 72(2) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2017/565 z dne 25. aprila 2016 o dopolnitvi Direktive 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z organizacijskimi zahtevami in pogoji poslovanja investicijskih podjetij ter opredeljenimi izrazi za namene navedene direktive (UL 2017, L 87, str. 1) v povezavi s Prilogo I k tej delegirani uredbi.
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med podjetjem „Varchev Finans“ EOOD in Komisija za finansov nadzor (komisija za finančni nadzor, Bolgarija) (v nadaljevanju: KFN), ki se nanaša na denarni kazni, ki sta bili temu podjetju naloženi zaradi kršitve obveznosti vodenja registrov v zvezi z razvrstitvijo strank v kategorije oziroma informacijami o stroških in dajatvah, povezanih z investicijskimi storitvami, ki so bile sporočene tem strankam.

Pravni okvir

Pravo Unije

Direktiva 2014/65/EU

- 3 Člen 16 Direktive 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov ter spremembi Direktive 2002/92/ES in Direktive 2011/61/EU (UL 2014, L 173, str. 349), naslovljen „Organizacijske zahteve“, v odstavku 6 določa:

„Investicijsko podjetje poskrbi, da se hranijo evidence o vseh storitvah, dejavnostih in poslih, ki morajo biti zadostne, da pristojnemu organu omogočajo opravljanje nadzornih nalog in izvajanje izvršilnih ukrepov iz te direktive, Uredbe (EU) št. 600/2014 [Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov in spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL 2014, L 173, str. 84)], Direktive 2014/57/EU [Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o kazenskih sankcijah za zlorabo trga (direktiva o zlorabi trga) (UL 2014, L 173, str. 179)] in Uredbe (EU) št. 596/2014 [Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o zlorabi trga (uredba o zlorabi trga) ter razveljavitvi Direktive 2003/6/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter direktiv Komisije 2003/124/ES, 2003/125/ES in 2004/72/ES (UL 2014, L 173, str. 1)] ter zlasti preverjanje, ali investicijsko podjetje izpolnjuje vse obveznosti, vključno z obveznostmi do strank ali potencialnih strank in v zvezi s celovitostjo trga.“

- 4 Člen 25 Direktive 2014/65, naslovljen „Presoja primernosti in ustreznosti ter poročanje strankam“, v odstavkih 2, 3, 5 in 8 določa:

„2. Pri izvajanju investicijskega svetovanja ali upravljanja portfeljev investicijsko podjetje pridobi potrebne informacije v zvezi z znanjem in izkušnjami stranke ali potencialne stranke na investicijskem področju glede na specifičen produkt ali storitev, finančni položaj te osebe, kar vključuje njeno zmožnost kritja izgub, in njene investicijske cilje, vključno s stopnjo dovoljenega tveganja, da bi investicijsko podjetje stranki ali potencialni stranki lahko priporočilo investicijske storitve in finančne instrumente, ki so primerni zanjo in predvsem v skladu z njenim dovoljenim tveganjem in njeno zmožnostjo kritja izgub.

Države članice zagotovijo, da je pri investicijskem svetovanju investicijskega podjetja, ki priporoča sveženj povezanih storitev ali produktov v skladu s členom 24(11), skupni sveženj primeren.

3. Države članice zagotovijo, da investicijska podjetja pri opravljanju drugih investicijskih storitev kot tistih iz odstavka 2 prosijo stranko ali potencialno stranko, naj jim da informacije v zvezi z znanjem in izkušnjami te osebe na investicijskem področju glede specifičnih vrst ponujenih ali zahtevanih produktov ali storitev, da bi investicijsko podjetje lahko ocenilo, ali predvidena investicijska storitev ali produkt ustreza stranki. Kadar se predvidi sveženj storitev ali produktov v skladu s členom 24(11), se pri oceni upošteva, ali je skupni sveženj primeren.

Kadar investicijsko podjetje na podlagi informacij, prejetih v skladu s prvim pododstavkom, meni, da produkt ali storitev ne ustreza stranki ali potencialni stranki, investicijsko podjetje opozori stranko ali potencialno stranko. To opozorilo se lahko posreduje v standardizirani obliki.

Kadar stranke ali potencialne stranke ne zagotovijo informacij iz prvega pododstavka ali če posredujejo nezadostne informacije o svojem znanju in izkušnjah, jih investicijsko podjetje opozori, da samo ne more ugotoviti, ali je predvidena storitev ali produkt za stranko ustrezna. To opozorilo se lahko posreduje v standardizirani obliki.

[...]

5. Investicijsko podjetje vzpostavi evidenco, ki zajema dokument ali dokumente, sklenjene med investicijskim podjetjem in stranko, ki določajo pravice in obveznosti pogodbenih strank ter druge pogoje, pod katerimi investicijsko podjetje opravlja storitve za stranko. Pravice in dolžnosti pogodbenih strank so lahko vključene z navedbo drugih dokumentov ali pravnih besedil.

[...]

8. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 89, da se zagotovi, da investicijska podjetja pri opravljanju investicijskih ali pomožnih storitev za stranke spoštujejo načela iz odstavkov 2 do 6 tega člena, vključno z informacijami, ki se pridobijo pri oceni primernosti ali ustreznosti storitev in finančnih instrumentov za stranke [...]"

Delegirana uredba 2017/565

- 5 Delegirana uredba 2017/565 je bila sprejeta med drugim na podlagi člena 25(8) Direktive 2014/65.

6 V uvodni izjavi 92 te delegirane uredbe je navedeno:

„Evidence, ki jih mora hraniti investicijsko podjetje, bi morale biti prilagojene vrsti poslovanja in razponu opravljenih investicijskih storitev in dejavnosti, če so izpolnjene obveznosti vodenja evidenc iz Direktive [2014/65], Uredbe [št. 600/2014], Uredbe [št. 596/2014], Direktive [2014/57] ter te uredbe ter so pristojni organi zmožni izpolnjevati svoje nadzorne naloge in izvajati izvršilne ukrepe, da bi zagotovili tako zaščito vlagateljev kot celovitost trga.“

7 Člen 50 Delegirane uredbe 2017/565, naslovljen „Informacije o stroških in povezanih dajatvah“, v odstavku 2 določa:

„Za predhodno in naknadno razkrivanje informacij o stroških in dajatvah strankam investicijska podjetja združijo naslednje:

- (a) vse stroške in povezane dajatve, ki jih zaračunajo investicijsko podjetje ali druge osebe, če je bila stranka usmerjena k takim drugim osebam, za investicijsko storitev oz. storitve in/ali pomožne storitve, opravljene za stranko, in
- (b) vse stroške in povezane dajatve, ki se nanašajo na pripravo in upravljanje finančnih instrumentov.

[...]“

8 Člen 56 te delegirane uredbe, naslovljen „Obveznosti glede presoje ustreznosti in povezanih evidenc“, določa:

„1. Investicijska podjetja določijo, ali ima stranka potrebne izkušnje in znanje, da lahko razume tveganja, povezana s ponujenim ali zahtevanim produktom ali investicijsko storitvijo, ko presoja[jo,] ali je investicijska storitev iz člena 25(3) Direktive [2014/65] ustrezna za stranko.

Investicijsko podjetje ima pravico predpostavljati, da ima profesionalna stranka potrebne izkušnje in znanje, da razume tveganja, ki jih vsebujejo zadevne investicijske storitve ali posli oziroma vrste poslov ali produktov, v zvezi s katerimi je stranka razvrščena kot profesionalna stranka.

2. Investicijska podjetja vodijo evidence opravljenih presoj ustreznosti, ki vključujejo naslednje:

- (a) rezultate presoje ustreznosti;
- (b) vsa opozorila strankam, kadar se je nakup investicijske storitve ali produkta ocenil za potencialno neustreznega za stranko, ali je stranka zahtevala, da se nadaljuje s poslom kljub opozorilu, in, po potrebi, ali je podjetje sprejelo zahtevo stranke po nadaljevanju posla;
- (c) vsa opozorila strankam, kadar stranka ni predložila dovolj informacij, da bi podjetje lahko izvedlo presojo ustreznosti, ali je stranka zahtevala, da se nadaljuje s poslom kljub opozorilu, ter, po potrebi, ali je podjetje ustreglo zahtevi stranke po nadaljevanju posla.“

9 Člen 72 navedene delegirane uredbe, naslovljen „Hranjenje evidenc“, določa:

„1. Evidence se hranijo na nosilcu podatkov, na katerem se lahko informacije shranijo tako, da lahko pristojni organ v prihodnosti do njih dostopa, ter v taki obliki in na tak način, da so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) pristojni organ ima možnost hitrega dostopa do evidenc in rekonstrukcije vseh ključnih faz obdelave vsakega posameznega posla;
- (b) vsi popravki ali druge spremembe ter vsebina evidenc pred takimi popravki ali spremembami se lahko enostavno ugotovijo;
- (c) drugo prirejanje ali spreminjanje evidenc ni mogoče;
- (d) omogoča računalniško ali kakršno koli drugo učinkovito obdelavo, če zaradi obsega in narave podatkov njihova analiza ni preprosta, in
- (e) ureditve podjetja so v skladu z zahtevami glede vodenja evidenc ne glede na uporabljeno tehnologijo.

2. Investicijska podjetja vodijo [hranijo] vsaj evidence, določene v Prilogi I k tej uredbi, glede na naravo njihovih dejavnosti.

Seznam evidenc v Prilogi I k tej uredbi ne posega v nobene druge obveznosti glede vodenja evidenc iz druge zakonodaje.

3. Investicijska podjetja vodijo [hranijo] tudi pisne evidence o vseh politikah in postopkih, ki jih morajo izvajati v skladu z Direktivo [2014/65], Uredbo [št. 600/2014], Direktivo [2014/57] in Uredbo [št. 596/2014] ter njihovimi zadevnimi izvedbenimi ukrepi.

Pristojni organi lahko od investicijskih podjetij zahtevajo, da poleg evidenc iz seznama iz Priloge I k tej uredbi vodijo [hranijo] tudi dodatne evidence.“

10 Priloga I k Delegirani uredbi 2017/565, naslovljena „Vodenje evidenc“, vsebuje minimalni seznam evidenc, ki jih morajo voditi investicijska podjetja glede na naravo svojih dejavnosti. V skladu s tem seznamom informacije, ki jih je treba vključiti v evidence, v okviru rubrike „Ocena stranke“ vključujejo zlasti informacije, povezane s „presojo primernosti in ustreznosti“, v okviru rubrike „Komunikacija s strankami“ pa „informacije o stroških in povezanih dajatvah“.

Bolgarsko pravo

11 V skladu s členom 71(2), točka 4, Zakon za pazarite na finančni instrumenti (zakon o trgih finančnih instrumentov) (DV št. 15 z dne 16. februarja 2018) v različici, ki se uporablja za spor o glavni stvari, investicijska podjetja svojim strankam ali potencialnim strankam pravočasno, na primeren način in ob upoštevanju zahtev za zagotavljanje resničnih, jasnih in nezavajajočih informacij zagotovijo informacije o različnih stroških in dajatvah, ki se zaračunajo strankam, ter o njihovi višini.

- 12 V skladu z odstavkom 9, točka 16, prva alternativa, člena 290 tega zakona v povezavi z odstavkom 1, točka 16, tega člena se pravnim osebam in samostojnim podjetnikom v primeru kršitve zahtev iz katere koli uredbe Evropske unije, če ni določeno drugače, naloži denarna kazen v znesku od 5000 do 1.000.000 bolgarskih levov (BGN) (približno od 2500 do 510.000 EUR), v primeru ponovljene kršitve pa v znesku od 10.000 do 2.000.000 BGN (približno od 5000 do 1.020.000 EUR).

Spor o glavni stvari in vprašanji za predhodno odločanje

- 13 Varchev Finans je investicijsko podjetje, ki mu je KFN izdala dovoljenje, na podlagi katerega lahko zagotavlja investicijske storitve in opravlja investicijske dejavnosti.
- 14 Na podlagi sklepa podpredsednika KFN z dne 20. avgusta 2018 je bil nad podjetjem Varchev Finans opravljen nadzor, v okviru katerega mu je bilo odrejeno, naj omogoči dostop do vseh registrov, ki jih je vodilo v skladu z regulativnimi zahtevami. Ugotovljeno je bilo, da podjetje Varchev Finans ni hranilo niti registra, ki bi vseboval podatke v zvezi s presojami ustreznosti investicijskih produktov in storitev, opravljenimi za njegove stranke, niti registra, v katerem bi bile shranjene informacije o stroških in dajatvah v zvezi z investicijskimi storitvami, ki so bile sporočene strankam.
- 15 Zato sta bili podjetju Varchev Finans z odločbo z dne 20. maja 2019 naloženi dve denarni kazni za kršitev, prvič, člena 56(2) Delegirane uredbe 2017/565 v povezavi s členom 72(2) te delegirane uredbe in Prilogo I k njej ter, drugič, člena 72(2) navedene delegirane uredbe v povezavi s Prilogo I k njej.
- 16 Podjetje Varchev Finans je zoper to odločbo vložilo tožbo pri Rayonen sad Varna (okrajno sodišče v Varni, Bolgarija), ki je to tožbo zavrnilo in potrdilo, da podjetje Varchev Finans ni vodilo registrov, s čimer so bile kršene zahteve, ki izhajajo iz Delegirane uredbe 2017/565.
- 17 Podjetje Varchev Finans je pri Administrativen sad Varna (upravno sodišče v Varni, Bolgarija), ki je predložitveno sodišče, zoper sodbo Rayonen sad Varna (okrajno sodišče v Varni) vložilo kasacijsko pritožbo, v kateri je med drugim trdilo, da je KFN Delegirano uredbo 2017/565 napačno razlagala in uporabila. Glede na nemško, angleško in francosko jezikovno različico te delegirane uredbe naj podjetju Varchev Finans ne bi bila naložena obveznost vodenja registrov v formalnem smislu, ampak zgolj obveznost hranjenja „evidenc“, ki pa so – v skladu s tem, kar je ugotovila KFN – na voljo v podjetju.
- 18 KFN, nasprotno, trdi, da iz bolgarske jezikovne različice določb te delegirane uredbe izhajajo, da bi morala tožeča stranka iz postopka v glavni stvari voditi registre v formalnem smislu.
- 19 Predložitveno sodišče ob upoštevanju teh trditev ter po primerjavi bolgarske, nemške, angleške in francoske jezikovne različice upoštevanih izrazov iz člena 56(2) in člena 72(2) Delegirane uredbe 2017/565 meni, da je potrebna predhodna odločba za ugotovitev, ali na podlagi teh določb zadostuje, da so informacije, na katere se ti določbi nanašata, vsebovane v evidencah investicijskega podjetja o strankah, ali pa je potrebno, da so sistematično vključene v samostojne registre.

20 V teh okoliščinah je Administrativen sad Varna (upravno sodišče v Varni) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanji:

„1. Ali člen 56(2) [Delegirane uredbe 2017/565] v povezavi s členom 72(2) [in] v povezavi s Prilogo I k [tej delegirani uredbi] določa, da:

- morajo investicijska podjetja voditi (redno posodabljati) samostojen enotni register (kot računalniško podatkovno zbirko) z evidencami o presojah primernosti in ustreznosti, opravljenih za vsako posamezno stranko, ki morajo imeti vsebino, ki je določena v členu 25(2) in (3) Direktive [2014/65] in členu 50 [Delegirane uredbe 2017/565];
- ali pa zadostuje, da so zgoraj navedeni podatki na voljo pri investicijskem podjetju in se priložijo evidenci zadevne stranke na podlagi člena 25(5) Direktive [2014/65] ter se shranijo tako, da lahko pristojni organ tudi v prihodnosti do njih dostopa, ter da so izpolnjeni pogoji iz člena 72(1) [navedene] [d]elegirane uredbe?

2. Ali člen 72(2) [Delegirane uredbe 2017/565] v povezavi s Prilogo I k [navedeni delegirani uredbi] določa, da:

- morajo investicijska podjetja voditi (redno posodabljati) samostojen enotni register (kot računalniško podatkovno zbirko) z evidencami o informacijah o stroških in povezanih datjavah, zagotovljenih vsaki posamezni stranki, ki morajo imeti vsebino, ki je določena v členu 45 Delegirane uredbe [2017/565], za vse stranke;
- ali pa zadostuje, da so zgoraj navedeni podatki na voljo pri investicijskem podjetju in se priložijo evidenci zadevne stranke na podlagi člena 25(5) Direktive [2014/65] ter se shranijo tako, da lahko pristojni organ tudi v prihodnosti do njih dostopa, ter da so izpolnjeni pogoji iz člena 72(1) [navedene] [d]elegirane uredbe?“

Vprašanji za predhodno odločanje

21 Predložitveno sodišče z vprašanjema, ki ju je treba preučiti skupaj, v bistvu sprašuje, ali je treba člen 56(2) in člen 72(2) Delegirane uredbe 2017/565 v povezavi s Prilogo I k tej delegirani uredbi razlagati tako, da morajo investicijska podjetja evidence v zvezi s presojami primernosti in ustreznosti investicijskih produktov ali storitev, opravljenimi za vsako stranko, ter v zvezi z informacijami o stroških in datjavah, povezanih z investicijskimi storitvami, ki so bile sporočene vsaki stranki, hraniti v samostojnih enotnih registrih, zlasti v obliki računalniške zbirke podatkov.

22 Najprej je treba navesti, da kljub predpostavki, da se, kot poudarja KFN, v bolgarski jezikovni različici teh določb v delu, v katerem je v njih uporabljen izraz „*registri*“, te določbe razumejo, kot da se nanašajo na obveznost vodenja registrov v formalnem smislu, med različnimi jezikovnimi različicami navedenih določb, kot so navedli predložitveno sodišče in vse stranke v postopku v glavni stvari, obstajajo razhajanja.

23 Medtem ko se namreč nekatere jezikovne različice člena 56(2) in člena 72(2) Delegirane uredbe 2017/565 ter Priloge I k tej uredbi enako kot bolgarska različica sklicujejo na „register“, na primer španska („*registros*“), angleška („*records*“), italijanska („*registrazioni*“) ali portugalska („*registos*“) različica, se druge jezikovne različice sklicujejo bolj na preproste „evidence“, na primer nemška

(„*Aufzeichnungen*“) ali francoska („*enregistrements*“) različica teh določb, tako da ni mogoče nedvoumno sklepati, da je treba ta izraz razumeti, kot da se bolj kot na preproste „*evidence*“ nanaša na registre v formalnem smislu.

- 24 V zvezi s tem je treba zato opozoriti, da se v skladu z ustaljeno sodno prakso formulacija določbe prava Unije, ki se uporablja v eni od jezikovnih različic, ne more uporabiti kot edina podlaga za razlago te določbe oziroma ne more imeti prednosti pred drugimi jezikovnimi različicami. Določbe prava Unije je treba namreč razlagati in uporabljati enotno, ob upoštevanju različic v vseh jezikih Unije, v primeru razhajanj med temi različicami pa je zadevno določbo treba razlagati glede na splošno sistematiko in namen ureditve, katere del je (sodba z dne 25. julija 2018, Teglgard in Fløjstrupgård, C-239/17, EU:C:2018:597, točki 37 in 38 ter navedena sodna praksa).
- 25 V zvezi s tem je treba navesti, da obveznosti na področju vodenja evidenc, ki jih Delegirana uredba 2017/565 nalaga investicijskim podjetjem, niso določene le za posebne primere v nekaterih določbah te delegirane uredbe, na primer v členu 56(2) navedene delegirane uredbe v zvezi z opravljenimi presojami ustreznosti investicijskih produktov in storitev, ampak tudi na splošno v oddelku 8 poglavja III te delegirane uredbe, ki se nanaša na „vodenje evidenc“.
- 26 V tem oddelku je člen 72 Delegirane uredbe 2017/565, ki se nanaša na „hranjenje evidenc“. Ta člen na eni strani v odstavku 1 določa, da se mora to hranjenje izvajati v taki obliki in na tak način, da so izpolnjeni pogoji iz točk od (a) do (e) tega odstavka, zlasti pogoj, da ima pristojni organ možnost hitrega dostopa do zadevnih evidenc.
- 27 Na drugi strani člen 72 te delegirane uredbe v odstavku 2 določa obveznost, da se hranijo vsaj evidence iz seznama v Prilogi I k navedeni delegirani uredbi, med katerimi so te v postopku v glavni stvari, ki se nanašajo na presoje primernosti in ustreznosti investicijskih produktov in storitev, opravljene za vsako stranko, ter na informacije o stroških in dajatvah, povezanih z investicijskimi storitvami, ki so bile sporočene vsaki stranki.
- 28 Kot je razvidno iz uvodne izjave 92 te delegirane uredbe, je namen teh zahtev v zvezi s hranjenjem evidenc zagotoviti, da lahko pristojni organi izvajajo nadzorne naloge in izvršilne ukrepe, da bi zagotovili tako zaščito vlagateljev kot celovitost trga.
- 29 Iz splošne sistematike in namena določb Delegirane uredbe 2017/565 na področju obveznosti vodenja evidenc tako izhaja, da ta delegirana uredba predpisuje informacije, ki jih morajo investicijska podjetja minimalno hraniti, pri čemer se glede oblike in načina hranjenja teh informacij omejuje na določitev nekaterih zahtev, ki jih mora to hranjenje izpolnjevati, med katerimi je možnost enostavnega dostopa pristojnih nadzornih organov.
- 30 Iz tega sledi, da teh določb v delu, v katerem se v različnih jezikovnih različicah sklicujejo na „registre“, ni mogoče razlagati tako, da se investicijskim podjetjem nalaga posebna oblika hranjenja zadevnih informacij, kot je vzpostavitev enotnega samostojnega registra v obliki računalniške zbirke podatkov.
- 31 Taka razlaga bi odvzela smisel opredelitvi zahtev, ki jih mora izpolnjevati hranjenje evidenc in ki so navedene v členu 72(1), od (a) do (e), Delegirane uredbe 2017/565.

- 32 Natančneje, iz člena 72(1)(e) te delegirane uredbe izhaja, da morajo biti ureditve investicijskega podjetja v skladu z zahtevami glede vodenja evidenc, „ne glede na uporabljeno tehnologijo“. Iz tega sledi, da navedena delegirana uredba temelji na neki „tehnološki nevtralnosti“ v smislu, da investicijskim podjetjem prepušča izbiro načina hranjenja evidenc, če se z izbranim načinom izpolnjujejo vse zahteve iz člena 72(1) Delegirane uredbe 2017/565.
- 33 Razlaga določb člena 56(2) in člena 72(2) Delegirane uredbe 2017/565 ter Priloge I k tej delegirani uredbi, kot da se v njih uporabljene formulacije nanašajo na registre v formalnem smislu, in ne na preproste „evidence“, prav tako ne izhaja iz Direktive 2014/65, na podlagi katere je bila ta delegirana uredba sprejeta.
- 34 Niti člen 16(6) Direktive 2014/65, ki državam članicam nalaga, da zagotovijo, da vsa investicijska podjetja hranijo evidence o vseh opravljenih storitvah, dejavnostih in poslih, ki morajo biti zadostne, da pristojnemu organu omogočajo opravljanje nadzornih nalog in izvajanje izvršilnih ukrepov, niti člen 25(5) te direktive, na podlagi katerega mora investicijsko podjetje vzpostaviti evidenco, ki zajema dokument ali dokumente, sklenjene med investicijskim podjetjem in stranko, v katerih so določene pravice in obveznosti pogodbenih strank ter drugi pogoji, pod katerimi investicijsko podjetje opravlja storitve za stranko, namreč ne predpisujeta tehnične oblike, v kateri je treba hraniti evidence investicijskih podjetij.
- 35 Glede na zgoraj navedeno je treba na postavljeni vprašanji odgovoriti, da je treba člen 56(2) in člen 72(2) Delegirane uredbe 2017/565 v povezavi s Prilogo I k tej delegirani uredbi razlagati tako, da investicijskim podjetjem evidenc v zvezi s presojami primernosti in ustreznosti investicijskih produktov in storitev, opravljenimi za vsako stranko, ter v zvezi z informacijami o stroških in datjavah, povezanih z investicijskimi storitvami, ki so bile sporočene vsaki stranki, ni treba hraniti v samostojnih enotnih registrih, zlasti v obliki računalniške zbirke podatkov, ampak je izbira načina hranjenja teh evidenc lahko prosta, vendar pod pogojem, da se s tem načinom spoštujejo vse zahteve iz člena 72(1) navedene delegirane uredbe.

Stroški

- 36 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (deveti senat) razsodilo:

Člen 56(2) in člen 72(2) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2017/565 z dne 25. aprila 2016 o dopolnitvi Direktive 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z organizacijskimi zahtevami in pogoji poslovanja investicijskih podjetij ter opredeljenimi izrazi za namene navedene direktive v povezavi s Prilogo I k tej delegirani uredbi je treba razlagati tako, da investicijskim podjetjem evidenc v zvezi s presojami primernosti in ustreznosti investicijskih produktov in storitev, opravljenimi za vsako stranko, ter v zvezi z informacijami o stroških in datjavah, povezanih z investicijskimi storitvami, ki so bile sporočene vsaki stranki, ni treba hraniti v samostojnih enotnih registrih, zlasti v obliki računalniške zbirke podatkov, ampak je izbira načina hranjenja teh evidenc lahko prosta, vendar pod pogojem, da se s tem načinom spoštujejo vse zahteve iz člena 72(1) navedene delegirane uredbe.

Podpisi